

Пише: Лука З. Божовић
субота, 07 септембар 2013 12:02

Како се ближи најављена Парада поноса у Београду почиње појачана медијска активност противника одржавања ове манифестације, али, ја бих рекао срећом, и људи спремних да одговоре и учествују у дебати. Једна од ствари због којих је Парада поноса важна управо и јесте покретање дебате не о самом одржавању овог догађаја, већ о ономе што је у позадини одржавања догађаја – поштовање људских права у једном демократском друштву. [Последњи коментар господина Ђорђа Вукадиновића \[1\]](#) навео ме је да напишем овај одговор, и понудим једно другачије становиште, и ипак пристојније и смисленије од оног које су дале е-новине.

У својој оцени могућности одржавања овогодишње Параде поноса господин Вукадиновић каже да она „може бити само чудом избегнута“, и драго ми је због његовог оптимизма, али не могу да га делим. Када је у питању Парада поноса и њено одржавање у Србији, много се чуда дешава сваке године. На пример, претња штрајком једног од полицијских синдиката, којима услови рада сметају баш у ТОМ тренутку, иако су верујем, и пре тога били изложени опасности у обављању свог посла. Не спорим њихово право на тражење бољих услова рада, подржавам га, али је на основу изабраног тренутка било више него јасно шта је по среди. Подсетио бих господина Вукадиновића да се из године у годину понављају исте ствари и исти разлози забране. Мени је највеће чудо које се дешава из године у годину у ствари што је безбедносни ризик (иако је прави термин безбедносна ПРЕТЊА [2]) остаје исти. Шта је то што су институције урадиле у протеклим годину (односно у протеклим годинама) да се претња отклони? Претње учесницима Параде поноса, очигледна припрема нереди, и очигледна неактивност институција на томе да се претња елиминише довеле су нас до ситуације коју и данас имамо.

Парада поноса као демонстрација коришћена људских права - одговор Вукадиновићу

Пише: Лука З. Божовић
субота, 07 септембар 2013 12:02

